

การป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโศกม่วง ตำบลทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย

The protect themselves from the addiction of students in Junior High,

Chokmuang School Thung Saliang Sukhothai

กษิติ เหลืองสกุลพงษ์^{1*} อรพินท์ ทวี¹ ศศิธร ห่อทอง¹

พิณรัตน์ นุชโพธิ์¹ และ ศุภศิวิ สุวรรณเกษร²

¹สาขาวิชา คอมพิวเตอร์ธุรกิจ คณะ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

²สาขาวิชา เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ คณะ วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการป้องกันตนเองจากยาเสพติดและเพื่อศึกษาระดับความรู้เรื่องโทษของยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโศกม่วง ตำบลทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย โดยใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม จำนวน 48 ชุด ผลการวิเคราะห์ผลวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโศกม่วงในภาพรวม อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = 4.1781, SD = 0.43544) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโศกม่วง ทั้ง 3 ด้าน ซึ่ง สามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน (\bar{X} = 4.32, SD = 0.548) ด้านแรงจูงใจจากสังคม (\bar{X} = 4.16, SD = 0.484) และด้านป้องกัน (\bar{X} = 4.06, SD = 0.612)

คำสำคัญ : การป้องกันยาเสพติด, ยาเสพติด, ความรู้เกี่ยวกับยาเสพติด

Abstract

This study aims to study how to protect themselves from drugs and to study the level of knowledge about the harms of drugs by students in junior high. Ban Sauk purple District Tuegeslieim Sukhothai Province By using the tool to collect information, a questionnaire of 48 sets of results of the analysis of the mean and the standard deviation about the behavior to protect themselves from the addiction of students in junior high school Sauk purple in the image. sum At a high level (\bar{X} = 4.1781, SD = 0.43544) considering found that behavior to protect themselves from the addiction of students in junior high school Sauk purple 3 sides, which can be sorted in descending order. as follows: The immunity (\bar{X} = 4.32, SD = 0.548) and social incentives (\bar{X} = 4.16, SD = 0.484) and the defense (\bar{X} = 4.06, SD = 0.612) The analysis of a student's junior high school in Sauk purple immunity. Students found to have an overall high level (\bar{X} = 4.08, SD = 0.460)

Keywords : Drug prevention, Drug, Knowledge about drugs

*ผู้นิพนธ์ประสานงาน Kasiti2539@gmail.com

1. บทนำ

ยาเสพติด ได้สร้างปัญหาใหญ่และเป็นภัยคุกคามกับประชากร โดยเฉพาะประชากรที่เป็นเยาวชน และทำให้เกิดผลเสียหายต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคงของทุกประเทศในโลกประเทศไทยเราเองก็เช่นกัน ยาเสพติดได้แพร่ระบาดและเป็นปัญหาต่อสังคมโดยเฉพาะเยาวชนของไทยตั้งแต่อดีตมาจนถึงปัจจุบันประเทศ มีนโยบายปราบปรามและป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดอย่าง

จริงจัง มีบทลงโทษรุนแรงต่อผู้ค้าหรือผู้จำหน่ายแต่ปัญหายาเสพติดก็มีได้หมดไปจากสังคม ยังคงสร้างปัญหาให้กับเยาวชนไทยตลอดเวลา

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะศึกษาการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโชนมวง ตำบลทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ว่ามีการป้องกันตนเองอย่างไรที่สามารถทำให้ไม่ต้องเข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติดถึงแม้จะอยู่ในพื้นที่ที่ระบาดซึ่งมีความเสี่ยงสูงและอาจตกเป็นกลุ่มเสี่ยงต่อการติดยาเสพติดและเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นข้อมูลในการป้องกัน และป้องกันนักเรียนหรือเยาวชนส่วนอื่นๆ ไม่ให้เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด หรืออาจนำข้อมูลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาพฤติกรรมให้กับเยาวชนซึ่งเป็นกลุ่มเสี่ยงอื่น ๆ หรือเพื่อการฟื้นฟูสมรรถภาพของเยาวชนที่ติดยาเสพติดให้กลับมาใช้ชีวิตอย่างปกติสุขต่อไป

2.วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1.เพื่อศึกษาระดับความรู้เรื่องโทษของยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโชนมวง
- 2.เพื่อศึกษาการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโชนมวง

3.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิติ ฤทธิสุรกาญจน์ , ประชัน คະเนวัน (2559) ได้ศึกษาการศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด วิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด โดยภาพรวมอยู่ในระดับ ปานกลาง ส่วนการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด จำแนกตามเพศ โดยภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

เจริญ แฉกพิมาย,ปนัดดา ศรีธนาสาร(2555) ได้ศึกษาความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติดและพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พบว่าความรู้ความเข้าใจเรื่องยาเสพติด ได้รับความรู้จากสื่อมากที่สุด 3 ลำดับ คือ สื่อวิทยุ/โทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต และหนังสือพิมพ์ และรู้จักยาเสพติดมากที่สุด 3 ลำดับ คือ ยาบ้า กัญชา และใบกระท่อมส่วนพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติด มีระดับ พฤติกรรมที่มีต่อการป้องกัน ยาเสพติดในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และพฤติกรรมที่มีต่อยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด

โดมธราดลอนันตสาน (2555) ได้ศึกษาการศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการครูกับนโยบายแนวทางการป้องกันการติดยาเสพติดตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษา โรงเรียนมัธยมศึกษาเพชรพิทยาคม จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่าผู้ให้ข้อมูลมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากในประเด็นด้านการบริหารจัดการในโรงเรียนและในประเด็นทางด้านการพัฒนาศักยภาพนักเรียน

ปริทรรศน์ แสงทองดี (2553) ได้ศึกษาปัจจัยการควบคุมตนเอง และความผูกพันทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติดของเด็กและเยาวชนชาย และศึกษาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในปัจจุบันและอนาคต พบว่า มีพฤติกรรมควบคุมตนเอง และผูกพันกับสังคมในระดับต่ำ ประสพการณ์เสพและค้าขายยาเสพติด มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 สำหรับตัวแปรที่ถูกควบคุมไว้ เช่น อาชีพ มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนตัวแปรควบคุม เรื่องบุคคลผู้ดูแล และสถานภาพทางครอบครัว ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับระดับการควบคุมตนเอง และความผูกพันทางสังคม

มธุร พูลสวัสดิ์ (2555) ได้ศึกษาแนวทางการปฏิบัติการที่เป็นเลิศในการดำเนินงานการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดพัทลุง พบว่าการปฏิบัติที่เป็นเลิศในการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติด มีการดำเนินงานยึดหลักการมีส่วนร่วม การจัดองค์กร การเฝ้าระวัง และระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนมีโครงการ และกิจกรรมนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบตามบริบทของสถานศึกษาที่เป็นการปฏิบัติที่เป็นเลิศสามารถแก้ไขลดปริมาณการใช้สารเสพติดในสถานศึกษา

ลักษณะนี้ ทันทวัน (2554) ได้ศึกษาแนวทางการแก้ไขปัญหาอาเสพติดในพื้นที่อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี พบว่าปัญหาของยาเสพติดในพื้นที่อยู่ในระดับปานกลาง ผู้เสพส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มของเยาวชน มีจำนวนที่ค่อนข้างน้อยเมื่อเทียบกับปัญหาอื่นๆ ได้แก่ ด้านสาธารณสุขคือ ด้านสังคม ด้านเศรษฐกิจ ด้านปัญหาอาชญากรรม ด้านการศึกษา พบว่าคุณภาพของการศึกษาตกต่ำเนื่องจากนักเรียนเรียนไม่จบการแก้ไขปัญหาอาเสพติดในพื้นที่มักจะใช้การแก้ไขในรูปแบบการบูรณาการ ไม่ได้ใช้เพียงด้านใดด้านหนึ่ง

ศุภกานดา สุขศรีวงษ์ (2553) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและ เยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เด็กและเยาวชน พบว่าปัจจัยส่วนบุคคลหรือภูมิหลังทางสังคม ได้รับการเลี้ยงดูแบบใช้เหตุผลและแบบลงโทษทางจิตในระดับปานกลาง และได้รับการเลี้ยงดูแบบควบคุมในระดับต่ำ

สุริย์บุญญานพวงศ์,เกริกศักดิ์บุญญานพวงศ์ , กรองกาญจน์อรุณรัตน์ , โทพีศรีนิวัติ ภักดีกุล, สรिता ชีระวัฒน์สกุล , รัตนา ณ ลำพูน , ศุภรัตน์ ธรรมพิทักษ์ (2555) ได้ศึกษาปัญหาการเสพและการติดสารเสพติดของเยาวชน พบว่าการสร้างความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับสารเสพติดที่ถูกต้องให้แก่เยาวชนและประชาชน เพื่อให้เข้าถึงประชากรกลุ่มเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประสิทธิผลในการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับสารเสพติด และเกิดเป็นแรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจให้เด็กและเยาวชนเกิดการเฝ้าระวังป้องกันตนเอง ครอบครัว ชุมชน ให้รอดพ้นจากพิษภัยของสารเสพติด รวมทั้งสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการแก้ไขปัญห

สุธรรม ชาญสุวิทยานันท์ (2557) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ศึกษากรณี สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดสมุทรปราการ ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ ข้าพเจ้าขอขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ การศึกษาส่วนบุคคลที่ให้ความกรุณาเป็นที่ปรึกษา ให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบแก้ไข ข้อบกพร่องต่างๆและคำแนะนำในการจัดทำรายงานฉบับนี้แก่ข้าพเจ้าจนสำเร็จลุล่วง

อชิตพล ศรีกุลวงศ์ , จิรันท สิทธิน้อย , ศรีณ ฉวยศรี , ปฏิพล อัครพิพัฒน์กุล , ธีรวัฒน์ พลเด็ต , คมชาญ กาลจักร (2555) ได้ศึกษาอาเสพติดกับวัยรุ่น พบว่า ปัญหาวัยรุ่นกับยาเสพติดเป็นเรื่องใหญ่มากในขณะนี้ นอกจากนี้สภาพแวดล้อม ก็มีส่วนเอื้อให้มีปัญหาอาเสพติดขึ้น เดิมทียาเสพติดเป็นสิ่งที่จะมีในสถานที่หรือแหล่งที่มีลักษณะจำเพาะในการระบาดของยาเสพติดเท่านั้น แต่ปัจจุบันยาเสพติดได้แพร่ระบาดมาถึงในโรงเรียนแล้ว เด็กๆ สามารถหาอาเสพติดได้ในโรงเรียน และแม้แต่รอบรั้วโรงเรียนเองก็กลายเป็นที่ไม่ปลอดภัยสำหรับเด็กของเราไปเสียแล้ว

4.วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโชคม่วง จังหวัดสุโขทัย จำนวน 48 คน ระยะเวลาในการจัดเก็บข้อมูล ช่วงเดือน มกราคม ถึงเดือน เมษายน 2560 โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) แบ่งออกเป็น 3 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้เรื่องโทษของยาเสพติดลักษณะของแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ คือมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

เกณฑ์การแปลความหมาย เกณฑ์ค่าเฉลี่ยในการแปลความหมายมี 5 ตัวเลือก สำหรับตอนที่ 2 และตอนที่ 3 แสดงดังนี้

คะแนน 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับมากที่สุด

คะแนน 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับมาก

คะแนน 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับปานกลาง

คะแนน 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับน้อย

คะแนน 1.00 – 1.50 หมายถึง ระดับน้อยที่สุด

5.สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษานี้อาศัยข้อมูลที่ได้จาก การเก็บตัวอย่างของแบบสอบถาม แล้วนำมาอธิบายเชิงพรรณนา (Description method) และใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ค่าความถี่ร้อยละ (Percentage)

(1)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ค่าร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงข้อมูลให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนทั้งหมด

ค่าเฉลี่ย (Mean: \bar{x}) (อ้างอิงใน กัลยา วานิชย์บัญชา, 2557: 47)

(2)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของข้อมูลทั้งหมด
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation: SD) (อ้างอิงใน กัลยา วานิชย์บัญชา, 2557: 71)

(3)

$$SD = \sqrt{\frac{n \sum x^2 - (\sum x)^2}{n(n-1)}}$$

เมื่อ	SD	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	x	แทน	ข้อมูลตัวที่ 1,2,3,...n
	\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	n	แทน	จำนวนข้อมูลทั้งหมด

Independent Sample T-test (อ้างอิงใน มนตรี สังข์ทอง, 2557: 285)

(4)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1)S_1^2 + (n_2 - 1)S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}, df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน	ค่าการแจกแจงของที (t-Distribution)
	\bar{X}_1	แทน	ค่าเฉลี่ยของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	\bar{X}_2	แทน	ค่าเฉลี่ยของข้อมูลในกลุ่มตัวอย่างที่ 2

S_1^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

S_2^2 แทน ความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

n_1 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 1

n_2 แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ 2

The Wilcoxon-Mann-Whitney U Test (อ้างอิงใน สุวิมล ติรภานันท์, 2553: 74)

(5)

$$Z = \frac{W_x \pm .5 - m(N + 1)/2}{\sqrt{[mn/N(N - 1)] [(N^3 - N)/12 - \sum_{j=1}^g (t_j^3 - t_j)/12]}}$$

เมื่อ W_x แทน ผลรวมของลำดับแต่ละตัวแปร

m แทน จำนวนข้อมูลในกลุ่มที่น้อยกว่า

n แทน จำนวนข้อมูลในกลุ่มที่มากกว่า

t_j แทน จำนวนที่ซ้ำ

N แทน จำนวนทั้งหมด

The Kruskal-Wallis (อ้างอิงใน สุวิมล ติรภานันท์, 2553: 132)

(6)

$$KW = \left[\frac{12}{N(N + 1)} \sum_{i=1}^k n_j \bar{R}_j^2 \right] - 3(N + 1)$$

เมื่อ \bar{R}_j แทน ค่าเฉลี่ยของอันดับในกลุ่มที่ j

N แทน $n_1 + n_2 + \dots + n_k$

One-way ANOVA (อ้างอิงใน มนตรี สังข์ทอง, 2557: 323)

(7)

$$F = \frac{MS_B}{MS_W}, df = k, n_1 = k$$

เมื่อ F แทน ค่าสถิติในการแจกแจงแบบเอฟ (*F-Distribution*)

MS_B แทน ความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม

MS_W แทน ความแปรปรวนภายในกลุ่ม

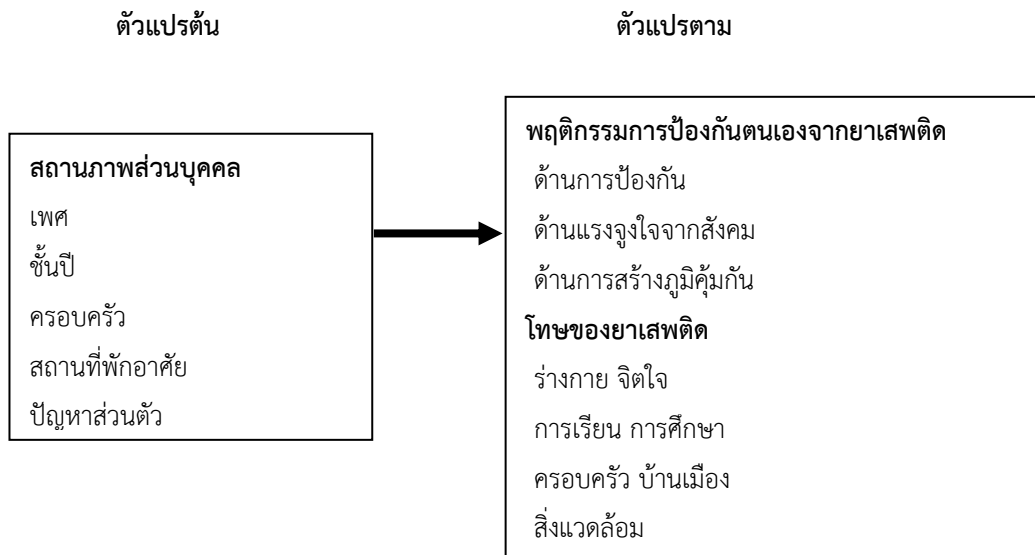
6. การใช้สถิติทดสอบ

ก่อนทำการทดสอบสมมติฐานจะต้องทำการทดสอบคุณสมบัติของข้อมูล 2 ขั้นตอน คือ

1. การทดสอบว่าข้อมูลที่ทำการศึกษา มีการกระจายตัวแบบเป็นโค้งปกติหรือไม่ ทดสอบด้วย Kolmogorov-Smirnov Test หรือ Shapiro Wilk Test

2. การทดสอบว่าข้อมูลที่ทำการศึกษา มีความแปรปรวนเท่ากันในทุกกลุ่มหรือไม่ ทดสอบด้วย Levene Test ข้อมูลที่ทำการศึกษา ทดสอบหากมีคุณสมบัติครบทั้ง 2 ข้อ จะสามารถใช้สถิติ Parametric (Independent Sample t Test, ANOVA) ได้ หากข้อมูลขาดคุณสมบัติข้อใดข้อหนึ่งหรือทั้งสองข้อจะต้องใช้สถิติ Non-Parametric ในการทดสอบ (Mann Whitney Test, Kruskal Wallis Test)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

7. ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 25 คน ร้อยละ 52.1 รองลงมาคือเพศหญิง จำนวน 23 คน ร้อยละ 47.9 มีชั้นเรียนปัจจุบัน ชั้นม.2มากที่สุด จำนวน 19 คน ร้อยละ 39.6 รองลงมาคือชั้นม.1 จำนวน 18 คน ร้อยละ 37.5 และชั้นม.3 จำนวน 11 คน ร้อยละ 22.9 สถานภาพทางครอบครัว บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 25 คน ร้อยละ 52.1 รองลงมาคือบิดามารดาแยกกันอยู่ จำนวน 19 คน ร้อยละ 39.6 ปัจจุบันอาศัยอยู่กับบิดา/มารดา มากที่สุด จำนวน 28 คน ร้อยละ 58.3 รองลงมาคือตา/ยาย จำนวน 14 คน ร้อยละ 29.2 สถานที่พักอาศัยในปัจจุบัน บ้านตนเอง/ผู้ปกครอง จำนวน 46 คน ร้อยละ 95.8 รองลงมาคือบ้านพัก/บ้านเช่า จำนวน 1 คน ร้อยละ 2.1 เมื่อมีปัญหานักเรียนปรึกษามารดา มากที่สุด จำนวน 20 คน ร้อยละ 41.7 รองลงมาคือเพื่อน จำนวน 18 คน ร้อยละ 37.5 ตามลำดับ (รายละเอียดแสดงดังตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม

	คุณลักษณะ	จำนวน	ร้อยละ
เพศ	ชาย	25	52.1
	หญิง	23	47.9
	รวม	48	100
ชั้นเรียนปัจจุบัน	ชั้นม.1	18	37.5
	ชั้นม.2	19	39.6
	ชั้นม.3	11	22.9
	รวม	48	100

สถานภาพทางครอบครัว			
	บิดามารดาอยู่ด้วยกัน	25	52.1
	บิดามารดาแยกกันอยู่	19	39.6
	บิดาเสียชีวิต	2	4.2
	มารดาเสียชีวิต	2	4.2
รวม		48	100
ปัจจุบันอาศัยอยู่กับใคร			
	บิดา/มารดา	28	58.3
	ปู่/ย่า	3	6.3
	ตา/ยาย	14	29.2
	อื่นๆ	3	6.3
รวม		48	100
สถานที่พักอาศัยในปัจจุบัน			
	บ้านตนเอง/ผู้ปกครอง	46	95.8
	บ้านพัก/บ้านเช่า	1	2.1
	บ้านญาติ	1	2.1
	อื่นๆ(ไม่มี)		
รวม		48	100
เมื่อมีปัญหานักเรียนปรึกษาใครมากที่สุด			
	บิดา	5	10.4
	มารดา	20	41.7
	เพื่อน	18	37.5
	อื่นๆ	5	10.4
รวม		48	100

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติด

ตาราง 2 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโศกม่วง ในด้านการป้องกัน จำแนกเป็นรายชื่อ

ด้านการป้องกัน	\bar{X}	SD	ระดับของพฤติกรรม
นักเรียนมีการป้องกันด้วยการปฏิเสธการลองยาเสพติด	4.06	1.192	มาก
นักเรียนมีเวลาว่างจากการเรียนจะทำงานอดิเรกมากกว่าจับกลุ่มวังสรวงค์	4.15	0.875	มาก
นักเรียนเป็นผู้มีจิตใจเข้มแข็งไม่เสพยาเสพติด	3.94	1.019	มาก
พ่อแม่ผู้เรียนได้ตั้งเตือนเรื่องห้ามเกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.06	1.278	มาก
นักเรียนมีความรู้เรื่องพิษภัยของยาเสพติด	4.08	0.942	มาก
รวม	4.06	0.612	มาก

จากตาราง 2 ผลการวิเคราะห์ระดับของพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโชนม่วงในด้านการป้องกัน พบว่านักเรียนมีระดับของพฤติกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.612$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีพฤติกรรมระดับมากคือนักเรียนมีเวลาว่างจากการเรียนจะทำงานอดิเรกมากกว่าจับกลุ่มวงสรรค์ ($\bar{X} = 4.15$, $SD = 0.875$)และนักเรียนมีความรู้เรื่องพิษภัยของยาเสพติด ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.942$)รองลงมาคือนักเรียนมีการป้องกันด้วยการปฏิเสธการลองยาเสพติด ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 1.192$)ตามลำดับ

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโชนม่วง ในด้านแรงจูงใจจากสังคม จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านแรงจูงใจจากสังคม	\bar{X}	SD	ระดับของพฤติกรรม
นักเรียนมีความระมัดระวังบุคคลแปลกหน้าที่จูงใจให้ใช้ยาเสพติด	4.21	1.010	มาก
นักเรียนจะปฏิเสธทันทีเมื่อเพื่อนนำยาเสพติดมาให้	3.00	1.459	ปานกลาง
นักเรียนจะชักชวนเพื่อนสนิทที่ติดยาเสพติดให้เลิกเสพยา	4.08	0.942	มาก
นักเรียนให้กำลังใจเพื่อนเลิกยาเสพติด	4.48	0.618	มาก
นักเรียนเชื่อฟังคำสอนของคุณครูไม่ให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด	4.23	0.805	มาก
นักเรียนไม่เข้าเกี่ยวข้องกับยาเสพติดกลัวเสียชื่อเสียง	4.00	0.715	มาก
นักเรียนไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเพราะโรงเรียนมีบทลงโทษ	4.63	0.703	มากที่สุด
นักเรียนกลัวหากเสพยาจะถูกตำรวจจับทำให้เสียอนาคต	4.48	0.583	มาก

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโชนม่วง ในด้านแรงจูงใจจากสังคม จำแนกเป็นรายข้อ(ต่อ)

ด้านแรงจูงใจจากสังคม	\bar{X}	SD	ระดับของพฤติกรรม
นักเรียนเห็นว่าในโรงเรียนมีการจัดโครงการรณรงค์ยาเสพติด	4.29	0.743	มาก
รวม	4.16	0.484	มาก

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ระดับของพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโชนม่วงในด้านแรงจูงใจจากสังคม พบว่านักเรียนมีระดับของพฤติกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$, $SD = 0.484$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีพฤติกรรมระดับมากที่สุดคือนักเรียนไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติดเพราะโรงเรียนมีบทลงโทษอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, $SD = 0.703$) รองลงมาอยู่ในระดับมากคือนักเรียนให้กำลังใจเพื่อนเลิกยาเสพติด ($\bar{X} = 4.48$, $SD = 0.618$) และนักเรียนกลัวหากเสพยาจะถูกตำรวจจับทำให้เสียอนาคต ($\bar{X} = 4.48$, $SD = 0.583$)รองลงมาอยู่ในระดับปานกลางคือนักเรียนจะปฏิเสธทันทีเมื่อเพื่อนนำยาเสพติดมาให้ ($\bar{X} = 3.00$, $SD = 1.459$) ตามลำดับ

ตาราง 4 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโชนม่วงในด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน จำแนกเป็นรายข้อ

ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน	\bar{X}	SD	ระดับของพฤติกรรม
นักเรียนจะหลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เสี่ยงต่อการใช้ยาเสพติด	4.13	0.815	มาก
นักเรียนจะหลีกเลี่ยงการคบเพื่อนที่เสพยาเสพติด	3.65	1.158	มาก
เวลาว่างนักเรียนจะช่วยเหลือการงานครอบครัวมากกว่าออกนอกบ้าน	4.38	0.672	มาก
นักเรียนเคยรู้สึกเครียดที่ครอบครัวไม่เข้าใจแต่ก็ไม่เคยใช้ยาเสพติด	4.73	0.536	มากที่สุด
นักเรียนทราบปัญหาสังคมจึงไม่เป็นปัญหาสังคมเพิ่มอีก	4.73	0.574	มากที่สุด
รวม	4.32	0.548	มาก

จากตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ระดับของพฤติกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโชนม่วงในด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน พบว่านักเรียนมีระดับของพฤติกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, SD = 0.548) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีพฤติกรรมระดับมากที่สุดคือนักเรียนเคยรู้สึกเครียดที่ครอบครัวไม่เข้าใจแต่ก็ไม่เคยใช้ยาเสพติด($\bar{X} = 4.73$, SD = 0.536) และนักเรียนทราบปัญหาสังคมจึงไม่เป็นปัญหาสังคมเพิ่มอีก($\bar{X} = 4.73$, SD = 0.574) และรองลงมาในระดับมากคือเวลาว่างนักเรียนจะช่วยเหลือการงานครอบครัวมากกว่าออกนอกบ้าน($\bar{X} = 4.38$, SD = 0.672)ตามลำดับ

ตาราง 5 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโชนม่วงโดยจำแนกเป็นภาพรวม

พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติด	\bar{X}	SD	ระดับพฤติกรรม
ด้านป้องกัน	4.06	0.612	มาก
ด้านแรงจูงใจจากสังคม	4.16	0.484	มาก
ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน	4.32	0.548	มาก
รวม	4.1781	0.43544	มาก

จากตาราง 5 ผลวิเคราะห์ระดับค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโชนม่วงในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.1781$, SD = 0.43544) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโชนม่วง ทั้ง 3 ด้าน ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน ($\bar{X} = 4.32$, SD = 0.548) ด้านแรงจูงใจจากสังคม ($\bar{X} = 4.16$, SD = 0.484) และด้านป้องกัน ($\bar{X} = 4.06$, SD = 0.612)

ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความรู้เรื่องโทษของยาเสพติดตาราง ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับความรู้เรื่องโทษของยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโชนม่วง จำแนกเป็นรายข้อ

โทษของยาเสพติด	\bar{X}	SD	ระดับโทษ
ยาเสพติดส่งผลโทษต่อร่างกายและจิตใจ	4.44	0.823	มาก
ยาเสพติดส่งผลโทษต่อการเรียน การรับรู้	4.21	1.010	มาก
ยาเสพติดส่งผลโทษต่อครอบครัว ญาติ	4.40	0.765	มาก
ยาเสพติดส่งผลโทษต่อการทำงาน	4.63	0.606	มากที่สุด
ยาเสพติดส่งผลโทษต่อคนรอบข้าง	4.58	0.577	มากที่สุด
ยาเสพติดส่งผลโทษต่อการเรียนการศึกษา	3.73	1.067	มาก
ยาเสพติดส่งผลโทษต่อสถาบันการศึกษา	3.54	1.166	มาก
ยาเสพติดส่งผลโทษต่อสิ่งแวดล้อม	4.56	0.769	มากที่สุด
ยาเสพติดส่งผลโทษต่อเศรษฐกิจ	4.06	0.612	มาก
ยาเสพติดส่งผลโทษต่อประเทศชาติ	2.62	0.737	ปานกลาง
รวม	4.08	0.460	มาก

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์ระดับโทษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโชนม่วงในด้านโทษของยาเสพติด พบว่านักเรียนมีระดับโทษโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, SD = 0.460) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่ามีความรู้เรื่องโทษระดับมากที่สุด คือยาเสพติดส่งผลโทษต่อการทำงาน ($\bar{X} = 4.63$, SD = 0.606) และยาเสพติดส่งผลโทษต่อคนรอบข้าง ($\bar{X} = 4.58$, SD = 0.577) รองลงมาในระดับมากคือยาเสพติดส่งผลโทษต่อร่างกายและจิตใจ ($\bar{X} = 4.44$, SD = 0.823) และยาเสพติดส่งผลโทษต่อครอบครัว ญาติ ($\bar{X} = 4.40$, SD = 0.765) ตามลำดับ

การทดสอบสมมติฐานการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโชนม่วงแต่ละด้านมีการกำหนดสมมติฐานและแสดงผลการทดสอบดังนี้

ตาราง 7 แสดงการตั้งสมมติฐานและผลการทดสอบสมมติฐานพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติด

สมมติฐาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	Asymp.Sig
1.เพศที่ต่างกันจะมีพฤติกรรม การป้องกันตนเองจากยาเสพติดแตกต่างกัน	เพศ (ชาย/หญิง)	ด้านการป้องกัน	.158
		ด้านแรงจูงใจจากสังคม	.206
		ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน	.291
2.ชั้นปีที่ต่างกันจะมีพฤติกรรม การป้องกันตนเองจากยาเสพติดแตกต่างกัน	ชั้นปี(ชั้นม.1/ชั้นม.2/ชั้นม.3)	ด้านการป้องกัน	.354
		ด้านแรงจูงใจจากสังคม	.929
		ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน	.776
3.สถานครอบครัวที่ต่างกันจะมี พฤติกรรม การป้องกันตนเองจากยาเสพติดแตกต่างกัน	ครอบครัว (บิดามารดาอยู่ด้วยกัน/บิดามารดาแยกกัน อยู่/บิดาเสียชีวิต/มารดาเสียชีวิต)	ด้านการป้องกัน	.292
		ด้านแรงจูงใจจากสังคม	.596
		ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน	.806
4.การพักอาศัยที่ต่างกันจะมี	สถานที่พักอาศัย (บ้าน	ด้านการป้องกัน	.255

พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดแตกต่างกัน	ตนเอง/ผู้ปกครอง บ้านพัก/บ้านเช่า /บ้านญาติ/อื่นๆ)	ด้านแรงจูงใจจากสังคม ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน	.144 .570
5.ปัญหาส่วนตัวที่ต่างกันจะมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดแตกต่างกัน	ปัญหาส่วนตัว (บิดา/มารดา/ เพื่อน/อื่นๆ)	ด้านการป้องกัน ด้านแรงจูงใจจากสังคม ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน	.072 .177 .719

จากตาราง 7 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ ชั้นปี สถานภาพครอบครัว การพักอาศัย และปัญหาส่วนตัวที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

ตาราง 8 แสดงการตั้งสมมติฐานและผลการทดสอบสมมติฐานความรู้เรื่องโทษของยาเสพติด

จากตาราง 8 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ ชั้นปี สถานภาพครอบครัว การพักอาศัย และปัญหาส่วนตัวที่แตกต่างกัน จะมีความรู้เรื่องโทษของยาเสพติดไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

สมมติฐาน	ตัวแปรต้น	ตัวแปรตาม	Asymp.Sig
1.เพศที่ต่างกันจะมีความรู้เรื่องโทษของยาเสพติดแตกต่างกัน	เพศ (ชาย/หญิง)	โทษของยาเสพติด	.845
2.ชั้นปีที่ต่างกันจะมีความรู้เรื่องโทษของยาเสพติดแตกต่างกัน	ชั้นปี(ชั้นม.1/ชั้นม.2/ชั้นม.3)	โทษของยาเสพติด	.471
3.สถานภาพครอบครัวที่ต่างกันจะมีความรู้เรื่องโทษของยาเสพติดแตกต่างกัน	ครอบครัว (บิดามารดาอยู่ด้วยกัน/บิดามารดาแยกกันอยู่/บิดาเสียชีวิต/มารดาเสียชีวิต)	โทษของยาเสพติด	.992
4.การพักอาศัยที่ต่างกันจะมีความรู้เรื่องโทษของยาเสพติดแตกต่างกัน	สถานที่พักอาศัย (บ้านตนเอง/ผู้ปกครองบ้านพัก/บ้านเช่า/บ้านญาติ/อื่นๆ)	โทษของยาเสพติด	.525
5.ปัญหาส่วนตัวที่ต่างกันจะมีความรู้เรื่องโทษของยาเสพติดแตกต่างกัน	ปัญหาส่วนตัว (บิดา/มารดา/เพื่อน/อื่นๆ)	โทษของยาเสพติด	.361

8.สรุปและอภิปรายผล

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศชายจำนวน 25 คน ร้อยละ 52.1 รองลงมาคือเพศหญิง จำนวน 23 คน ร้อยละ 47.9 มีชั้นเรียนปัจจุบัน ชั้นม.2มากที่สุด จำนวน 19 คน ร้อยละ 39.6 รองลงมาคือชั้นม.1 จำนวน 18 คน ร้อยละ 37.5 และชั้นม.3 จำนวน 11 คน ร้อยละ 22.9 สถานภาพทางครอบครัว บิดามารดาอยู่ด้วยกัน จำนวน 25 คน ร้อยละ 52.1 รองลงมาคือบิดามารดาแยกกันอยู่ จำนวน 19 คน ร้อยละ 39.6 ปัจจุบันอาศัยอยู่กับบิดา/มารดา มากที่สุด จำนวน 28 คน ร้อยละ 58.3 รองลงมาคือตา/ยาย จำนวน 14 คน ร้อยละ 29.2 สถานที่พักอาศัยในปัจจุบัน บ้านตนเอง/ผู้ปกครอง จำนวน 46 คน ร้อยละ 95.8 รองลงมาคือบ้านพัก/บ้านเช่า จำนวน 1 คน ร้อยละ 2.1 เมื่อมีปัญหาหนักเรียนปรึกษาบิดา มากที่สุด จำนวน 20 คน ร้อยละ 41.7 รองลงมาคือเพื่อน

จำนวน 18 คนร้อยละ 37.5 ตามลำดับ จากผลวิเคราะห์พบว่าระดับค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเกี่ยวกับพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโชนม่วงในภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.1781$, $SD = 0.43544$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่าพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโชนม่วง ทั้ง 3 ด้าน ซึ่ง สามารถเรียงลำดับจากมากไปน้อยได้ดังนี้ ด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน ($\bar{X} = 4.32$, $SD = 0.548$) ด้านแรงจูงใจจากสังคม ($\bar{X} = 4.16$, $SD = 0.484$) และด้านป้องกัน ($\bar{X} = 4.06$, $SD = 0.612$) และมี ผลการวิเคราะห์ระดับโทษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโชนม่วงในด้านโทษของยาเสพติด พบว่านักเรียนมีระดับโทษโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$, $SD = 0.460$) จากผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติด ผลวิเคราะห์ทั้ง 3 ด้าน มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดในแต่ละด้านคือ ด้านการป้องกันคือนักเรียนเป็นผู้มีจิตใจเข้มแข็งไม่เสพยาเสพติด มีค่าเฉลี่ย 3.94 อยู่ใน (ระดับมาก) ด้านแรงจูงใจจากสังคมคือนักเรียนจะปฏิเสธทันทีเมื่อเพื่อนนำยาเสพติดมาให้ มีค่าเฉลี่ย 3.00 อยู่ในระดับ (ปานกลาง) ด้านการสร้างภูมิคุ้มกันคือนักเรียนจะหลีกเลี่ยงการคบเพื่อนที่เสพยาเสพติด มีค่าเฉลี่ย 3.65 อยู่ใน (ระดับมาก) จากนั้นอาจเป็นเพราะนักเรียนอยากรู้อยากลองเมื่อมีคนนำมาให้ หรือชักชวนให้ลองเสพ การป้องกันเพื่อให้นักเรียนมีจิตใจเข้มแข็ง ปฏิเสธทุกครั้งเมื่อมีคนชวน และไม่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด ผู้ปกครองควรสอนให้นักเรียนรู้ว่าไม่ควรลองเสพยาเสพติด เพราะจะทำให้เกิดอันตรายแก่ตัวนักเรียนเองและคนรอบข้าง ผู้ปกครองควรมีกิจกรรมร่วมกันในครอบครัวเพื่อไม่ให้นักเรียนไปสนใจสิ่งเสพติดอื่นๆ ผู้ปกครองต้องดูแลบุตรหลานตัวเองให้มากๆ เพื่อเป็นนักเรียนที่ดีในโรงเรียน และเป็นเยาวชนที่ดีในสังคม

ผลการทดสอบสมมติฐาน นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนบ้านโชนม่วง พบว่าผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ ชั้นปี สถานภาพครอบครัว การพักอาศัย และปัญหาส่วนตัวที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมการป้องกันตนเองจากยาเสพติดไม่แตกต่างกัน และ ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า เพศ ชั้นปี สถานภาพครอบครัว การพักอาศัย และปัญหาส่วนตัวที่แตกต่างกัน จะมีความรู้เรื่องโทษของยาเสพติดไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ 0.05

9. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโชนม่วง ตำบลทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย เพียงเท่านั้น ควรมีการศึกษาการป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันตนเองจากยาเสพติดให้กับเยาวชนในกลุ่มเสี่ยง
2. การทำวิจัยในครั้งต่อไป ควรจะคิดแบบสอบถามที่เข้าใจง่ายสำหรับนักเรียน เพื่อให้ให้นักเรียนกรอกข้อมูลอย่างเข้าใจง่ายขึ้น
3. การทำวิจัยครั้งต่อไป ผลการวิเคราะห์การป้องกันตนเองจากยาเสพติด ในด้านการป้องกัน ด้านแรงจูงใจจากสังคม และด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน จะต้องมีการประสานความร่วมมือจากครูหรือผู้ปกครอง พื้นที่เพื่อช่วยกันป้องกันและ แก้ไขปัญหาเสพติด โดยเน้นให้ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาที่กำลังจะเผชิญอยู่ และร่วมปรึกษาหารือถึงแนวทางและวิธีป้องกันปัญหาเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหที่อาจจะเกิดขึ้น

10. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง "การป้องกันตนเองจากยาเสพติดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโชนม่วง ตำบลทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย" สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลืออนุเคราะห์ข้อมูลจากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านโชนม่วง ตำบลทุ่งเสลี่ยม จังหวัดสุโขทัย ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานการศึกษาครั้งนี้จะมีประโยชน์ต่อนักศึกษาและผู้สนใจโดยทั่วไปโดยงานที่ศึกษา นี้ไปพิจารณาเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการป้องกันตนเองจากยาเสพติดในอนาคตคณะผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ได้กล่าวนาม และไม่ได้อ่านนามมา ณ โอกาสนี้

11. บรรณานุกรม

- {1} กัลยา วานิชย์บัญชา, 2557, *หลักสถิติ*, กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- {2} เจริญ แฉกพิมาย , ปนัดดา ศรีธนะสาร, 2555, “ยาเสพติดและพฤติกรรมกรร การ ป้องกันตนเองจากยาเสพติดของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.สำนักงานหอสมุดกลาง,”วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ,มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.,กรุงเทพมหานคร.
- {3} โดมธราดล อนันตสาน, 2555, “การศึกษาความคิดเห็นของข้าราชการครูกับนโยบายแนวทางการป้องกันการติดยาเสพติดตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง,”รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์, เพชรบูรณ์.
- {4} นิติ ฤทธิสุรกาญจน์ , ประชัน คະเนวัน, 2559, “การมีส่วนร่วมของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด,”รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, บุรีรัมย์.
- {5} ปรีทรศน์ แสงทองดี, 2553, “ปัจจัยการควบคุมตนเอง และความผูกพันทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดียาเสพติดของเด็กและเยาวชนชายและศึกษาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนในปัจจุบันและอนาคต,”สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม, รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- {6} มหุร พูลสวัสดิ์, 2555, “แนวทางการปฏิบัติการที่เป็นเลิศในการดำเนินงานการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดในโรงเรียนมัธยมศึกษาจังหวัดพัทลุง,”รายงานวิจัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, ศูนย์วิทยบริการ.
- {7} มนตรี สังข์ทอง, 2557, *หลักสถิติ*, กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- {8} ลักษณ์ หันวัน, 2554, “แนวทางการแก้ไขปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี ศึกษาปัญหายาเสพติดในพื้นที่อำเภอโป่งน้ำร้อน จังหวัดจันทบุรี,”รายงานวิจัย วิทยาลัยการบริหารรัฐกิจ, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- {9} ศุภกานดา สุขศรีวงษ์, 2553, “ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดในคดีเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล,”รายงานวิจัย สาขาวิชาอาชญาวิทยาและงานยุติธรรม, มหาวิทยาลัยมหิดล.
- {10} สุรีย์ บุญญาพงษ์ , เกริกศักดิ์ บุญญาพงษ์ , กรองกาญจน์ อรุณรัตน์ , ไทพีศรีนิติ ภัคดีกุล , สรिता อีระวัฒน์สกุล , รัตนา ณ ลำพูน , ศุภรัตน์ ธรรมพิทักษ์, 2555, “ปัญหาการเสพและการติดยาเสพติดของเยาวชน,”มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, สำนักหอสมุด.
- {11} สุธรรม ชาญสุวิทยานันท์, 2557, “ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในคดีความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ,”รายงานวิจัย สถาบันพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา, หอสมุด สคบศ.
- {12} สุวิมล ตีรกันันท์, 2553, *สถิติพื้นฐานพหุเมตริก*, กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- {13} อชิตพล ศรีกุลวงศ์ , จรินทร์ สิทธิอ่อน , ศรีณ ฉลวยศรี , ปฎิพล อัครพิพัฒน์กุล , ธีรวัฒน์ พลเดต์, คมชาญ กาลจักร, 2555, “ยาเสพติดกับวัยรุ่น,” รายงานวิจัย โรงเรียนเบ็ญจะมะมหาราช.